

PARAULA I VIDA

Jornada Mundial de la Joventut a Lisboa

Ja és aquí el pelegrinatge a Lisboa per a la Jornada Mundial de la Joventut (JMJ) amb el Papa Francesc. Aquests dies els joves del nostre Bisbat ja són a Cascais provinents de Coimbra, i els bisbes ens hi unirem a partir del 31 a Lisboa fins al 6. Dies de fraternitat, reflexió, pregària i joiosa participació. La finalitat principal d'aquestes Jornades JMJ és de posar Jesucrist al centre de la fe i la vida de cada jove, perquè sigui el punt de referència constant, la llum per a cada iniciativa i per a tota tasca educativa de les noves generacions. Van ser iniciativa de Sant Joan Pau II que va voler convidar els joves a un compromís major amb l'Església, a pertànyer-hi de cor, rejuvenint-la i assegurant la transmissió de l'Evangelí a les noves generacions.

És per això que una JMJ és un pelegrinatge en la fe, un fòrum per als joves, on s'experimenta la presència de l'Esperit, s'intenta ajudar-los a redescobrir la centralitat de la Paraula de Déu i dels sagraments en la vida diària, i crida els joves a ser uns testimonis fermes de Jesús. D'aquesta manera les JMJ s'han convertit en el més gran esdeveniment evangelitzador de l'Església i en la millor escola de pastoral juvenil. Deia Benet XVI a Sydney (2008): «Esteu cridats a viure els dons de l'Esperit entre els alts i baixos de la vida quotidiana. Madureu la vostra fe a través dels vostres estudis, la feina, l'esport, la música, l'art. Sosteniu-la mitjançant la pregària i alimenteu-la amb els sagraments, per ser així font d'inspiració i d'ajuda per a tots els que us envolten... Estar veritablement vius consisteix a ser transformats des de dins, estar oberts a la força de l'a-

mor de Déu. Si acolliu la força de l'Esperit Sant, també vosaltres podreu transformar les vostres famílies, les comunitats i les nacions.»

La primera JMJ va tenir lloc a Roma l'any 1986, i després van venir Buenos Aires (1987), Santiago de Compostel·la (1989), Czestochowa (1991), Denver (1993), Manila (1995), París (1997), Roma (2000), Toronto (2002), Colònia (2005) ja amb Benet XVI, i Sydney (2008), Madrid (2011). I ja amb el Papa Francesc Rio de Janeiro (2013) i Panamà (2019). El Papa Francesc per a aquesta Jornada ha dit als joves: «Somnio que a la JMJ torneu a experimentar l'alegria de la trobada amb Déu i amb els germans. Després de llargs períodes de distància i aïllament, a Lisboa —amb l'ajuda de Déu— redescobrirem junts l'alegria de l'abraçada fraternal entre pobles i generacions, l'abraçada de la reconciliació i la pau, l'abraçada d'una fraternitat missionera nova! Que l'Esperit Sant encengui en el cor el desig d'aixecar-se i l'alegria de caminar tots junts, en estil sinodal, abandonant les falses fronteres. És el moment d'aixecar-se! I, com Maria, portem Jesús dins nostre per comunicar-lo a tots».

Des de la nostra Diòcesi, visquem aquesta setmana, units a aquests esdeveniments de gràcia, amb l'oració, la comunió i el seguiment dels actes per TV. Tindrem el Papa a prop, que convoca els joves preferentment, però també tots els cristians, a viure units al Senyor, posant-lo com el fonament més important de tota la nostra vida. Siguem joves amb aquests joves!

† **Joan-Enric Vives**
Arquebisbe d'Urgell

ACTUALITAT

Pelegrinatge jove a Montserrat

La Delegació de Joventut va tornar a convocar el tradicional pelegrinatge de joves d'Urgell al Santuari de Montserrat, el tercer cap de setmana de juny. La nit del 16 al 17 de juny es va dur terme la 13a Marxa nocturna, a peu, en pelegrinatge cap a Montserrat amb els grups Txt del Bisbat d'Urgell: un grup de 35 adolescents i joves, acompanyats dels responsables i monitors.

Van iniciar camí a Collbató, cap a dalt el cim de Sant Jeroni, fent parades per descansar, conversar, pregar. Justament fou en una d'aquestes aturades quan una jove es va afegir formalment als grups de joventut d'Urgell, i va fer el compromís amb els grups Txt, en un acte simbòlic, i li fou lliurat el fulard identificador dels grups de joves. Arribats al cim, després de prendre un bon brou calent, van poder contemplar, tots junts, una esplèndida albada que els portà a la bonica sortida del sol. El retorn cap al Monestir de Montserrat el van fer pel Camí de Santa Anna.

Dissabte, a la Basílica de Montserrat, van venerar i saludar la Mare de Déu de Montserrat i van compartir la celebració eucarística amb la comunitat benedictina.

APUNTS PER A L'ANÀLISI

A missa amb els pares

Són dos avis molt grans. Cada dissabte al vespre o cada diumenge al migdia venen a missa, acompanyats per un matrimoni diferent cada setmana, un dels dos és fill o filla. L'àvia en una cadira de rodes i l'avi, superats ja els cent anys, en té cent tres o cent quatre, sostingut en dos bastons, amb alguna dificultat però amb fermesa.

Tots dos es mostren contents de participar en l'eucaristia dominical i agraïts amb els fills que ho fan possible. La mare, expansiva, ho manifesta sovint, al celebrant que els acomiada a la porta de l'església. El pare, més discret, ho assenteix amb la mirada. «Encara donaran fruit a la vellesa, conti-

nuaran plens d'ufana i de vigor» (Sl 92, 15).

Diu molt, a favor dels fills, aquest gest d'acompanyar a missa els pares, en aquest moment que necessiten l'ajuda dels altres, i passant per alt les dificultats que comporta, assumir-les setmana rere setmana, amb naturalitat i bonhomia. És una mostra d'amor filial i de responsabilitat vers els pares, d'agraïment per tot el que han rebut d'ells en els anys d'infantesa i joventut, d'agraïment envers aquells de qui han rebut el

do de la fe, de valoració de la participació en la celebració eucarística, d'ajuda material i moral, de tendresa en la vellesa dels pares, de reconfort, pau i coratge. Aquest respecte i consideració filial ben segur que afavoreix l'harmonia familiar i incideix, també, en tots els seus membres, afavoreix i enforteix les relacions entre els germans i és un referent pels més joves.

Diu molt, a favor dels pares, no deixant-se aclaparar per la solitud i la possible angoixa de la vellesa, continuar valo-

rant la participació en la vida de la comunitat cristiana en la fragilitat que els agombola, en especial en la missa dominical, testimoni de fidelitat a Déu, de seguiment de Jesús, de deixar-se portar per la força de l'Esperit. També l'agraïment que mostren als fills, posant-se, confiadament, en les seves mans, deixant-se portar amb joia. «No em rebutgis, doncs, al temps de la vellesa; ara que decau el meu vigor no m'abandonis» (Sl 71,9).

Uns testimonis dels pares i dels fills que ajuden a reflexionar i a descobrir la presència de Déu en les nostres vides, que ens convida a implicar-nos, a estimar i servir.

Enric Puig Jofra, SJ

PALABRA Y VIDA

Jornada Mundial de la Juventud en Lisboa

Ya está aquí la peregrinación a Lisboa para la Jornada Mundial de la Juventud (JMJ) con el Papa Francisco. Estos días los jóvenes de nuestra Diócesis ya están en Cascais provenientes de Coimbra, y los obispos nos uniremos a partir del 31 en Lisboa hasta el 6. Días de fraternidad, reflexión, oración y gozosa participación. La finalidad principal de estas Jornadas JMJ es poner a Jesucristo en el centro de la fe y la vida de cada joven, para que sea el punto de referencia constante, la luz para cada iniciativa y para toda labor educativa de las nuevas generaciones. Fueron iniciativa de San Juan Pablo II que quiso invitar a los jóvenes a un mayor compromiso con la Iglesia, a pertenecer a ella de corazón, rejuveneciendo y asegurando la transmisión del Evangelio a las nuevas generaciones.

Por eso una JMJ es una peregrinación de fe, un foro para los jóvenes, donde se experimenta la presencia del Espíritu, se intenta ayudarles a redescubrir la centralidad de la Palabra de Dios y de los sacramentos en la vida diaria, y llama a los jóvenes a ser testigos firmes de Jesús. De este modo las JMJ se han convertido en el mayor acontecimiento evangelizador de la Iglesia y en la mejor escuela de pastoral juvenil. Decía Benedicto XVI en Sydney (2008): «Estás llamado a vivir los dones del Espíritu entre los altibajos de la vida cotidiana. Madura tu fe a través de tus estudios, el trabajo, el deporte, la música, el arte. Sostenla mediante la oración y aliméntala con los sacramentos, por ser así fuente de inspiración y de ayuda para todos los que te rodean... Estar verdaderamente vivos consiste en ser transformados desde dentro, estar abiertos a la fuerza del amor de Dios. Si acoges la fuerza del Espíritu Santo, también tú podrás transformar a tu familia, las comunidades y las naciones.»

La primera JMJ tuvo lugar en Roma en 1986, y después vinieron Buenos Aires (1987), Santiago de Compostela (1989), Czestochowa (1991), Denver (1993), Manila (1995), París (1997), Roma (2000), Toronto (2002), Colonia (2005) ya con Benedicto XVI, y Sydney (2008), Madrid (2011). Y después con el Papa Francisco, Río de Janeiro (2013) y Panamá (2019). El Papa Francisco para esta Jornada ha dicho a los jóvenes: «Sueño que en la JMJ volváis a experimentar la alegría del encuentro con Dios y con los hermanos y las hermanas. Tras largos periodos de distancia y aislamiento, en Lisboa —con la ayuda de Dios— redescubriremos juntos la alegría del abrazo fraternal entre pueblos y generaciones, el abrazo de la reconciliación y la paz, ¡el abrazo de una nueva fraternidad misionera! Que el Espíritu Santo encienda en vuestros corazones el deseo de levantaros y la alegría de caminar todos juntos, en estilo sinodal, abandonando las falsas fronteras. ¡El momento de levantarse es ahora! Como María, llevemos a Jesús dentro de nosotros para comunicarlo a todos.»

Desde nuestra Diócesis, vivamos esta semana, unidos a estos acontecimientos de gracia, con la oración, la comunión y el seguimiento de los actos por TV. Tendremos al Papa cerca, que convoca a los jóvenes preferentemente, pero también a todos los cristianos, a vivir unidos al Señor, poniéndolo como el fundamento más importante de toda nuestra vida. ¡Seamos jóvenes con estos jóvenes!

† **Joan-Enric Vives**
Arzobispo de Urgell

Assemblea de Càritas d'Andorra

Càritas Nacional d'Andorra va celebrar l'Assemblea anual, el 15 de juny, a la Casa de l'Església de Santa Maria del Fener. Fou presidida pel Sr. Arquebisbe i Copríncep Joan-Enric Vives, i el President i Vicepresidenta Amadeu Rocamora i Canòlich Baró, amb l'assistència de l'Arxiprest Mn. Ramon Sàrries, Consiliari, així com també els representants de totes les parròquies andorranes i el personal treballador.

Va iniciar-se amb la celebració de l'Eucaristia, en la vigília de la solemnitat del Sagrat Cor de Jesús. L'Arquebisbe remarcà la gran revelació: que Déu és amor, i que el qui estima, el coneix i té vida eterna. Del cor obert del Senyor brolla misericòrdia i acció caritativa envers tothom, especialment els humils i senzills, els pobres i els necessitats. Càritas ha de ser imatge d'aquest rostre misericordiós de Déu que en Crist ens ha mostrat com ens estima.

Després d'uns entrepans a peu dret i diàleg entre els assistents, va tenir lloc l'Assemblea anual, amb la presentació de la Memòria d'activitats de l'any 2022, i l'aprovació dels comptes de l'any 2022. Els recursos obtinguts van ser de 555.319 € i els recursos destinats a programes socials de 504.075 €.

Es van proveir dos càrrecs que van ser aprovats per unanimitat: el tresorer que serà el Sr. Alfred Mer, i la responsable d'Acció social que serà la Sra. Paqui Barrero. Es va agrair la tasca duta a terme pel tresorer en funcions, Sr. Agustí García.

També es va informar de la reunió de Caritas Internationalis a Roma, i els canvis que s'hi han donat després de les actuacions demanades pel Sant Pare. S'aprovà caminar cap a una revisió dels Estatuts de Càritas Andorra per al nou curs pastoral, i també estudiar la situació legal del mecenatge a Andorra.

► **Confirmacions al Pas de la Casa.** Diumenge 11 de juny, al vespre, l'Arquebisbe d'Urgell i Copríncep d'Andorra, Mons. Joan-Enric Vives, va presidir l'Eucaristia i va administrar el sagrament de la Confirmació a 11 joves de la Parròquia de Sant Pere del Pas de la Casa (Encamp-Principat d'Andorra). Concelebraren amb l'Arquebisbe, el Vicari episcopal i Rector d'Encamp, Mn. Antoni Elvira, i el Vicari parroquial Mn. Alejandro Vargas, amb Mn. David Codina.

La Missa de Confirmació en la solemnitat litúrgica del Corpus Christi va ser festiva per a tots els confirmands i acompanyada pels

cants vibrants de la Coral i alternada amb la llengua portuguesa i catalana.

A la seva homilia, l'Arquebisbe va animar els fidels a valorar el misteri de l'Eucaristia on Jesús es fa realment present amb el seu Cos i la seva Sang. Mons. Vives exhortà els fidels a participar en l'Eucaristia dominical ja que els cristians «no podem viure sense l'Eucaristia» i animà els joves confirmands a participar-hi sempre amb respecte i veneració. A la Missa escoltem la Paraula de Déu i ens alimentem del seu Cos perquè ens doni força en el nostre viure cristià enmig de les dificultats i

obstacles de la vida. Al final de la Missa, la Parròquia regalà als joves un colom fet de fusta i l'Arquebisbe un exemplar del Nou Testament. La Missa fou solemnitzada pels cants de la Coral de la Confraria de Nostra Senyora de Fàtima d'Andorra.

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

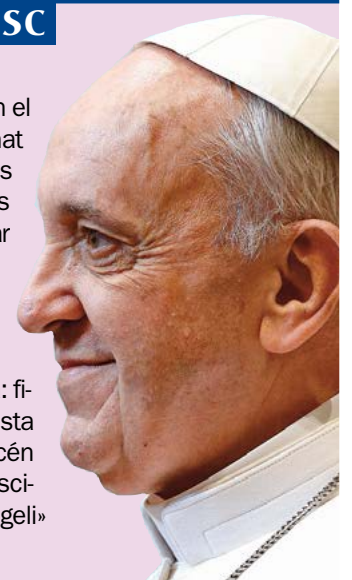

@Pontifex_es: «Tot ésser humà és sagrat i inviolable. Perquè una societat tingui futur, és necessari que desenvolupi un respecte sincer per la dignitat de cada persona, sigui com sigui la condició en la qual es trobi» (21 de març).

@Pontifex_es: «Elegits i estimats per Déu, estem cridats a viure "com convé als sants" (Ef5,3), a revestir-nos de sentiments de bondat, humilitat, mansuetud i magnanimitat, portant els fruits de l'Esperit» (22 de març).

@Pontifex_es: «Els màrtirs són el do més preuat que Déu ha donat a la seva Església, perquè en ells s'actualitza aquest "amor més gran" que Jesús ens va mostrar en la creu» (24 de març).

@Pontifex_es: «Mai hem d'oblidar el temps i la manera en què Déu entra en la nostra vida: fixem en el cor i en la ment aquesta trobada amb la Gràcia que encén la fe en els nostres cors i suscita en nosaltres el zel per l'Evangelí» (29 de març).

Les esglésies de la Vall de Boí: 900 anys de la seva consagració

El proper mes de desembre es compliran 900 anys de la consagració de les esglésies més destacades del conjunt de la Vall de Boí, que avui és Patrimoni de la UNESCO i que rep centenars de visites cada any. Són els temples de Sant Climent i Santa Maria de Taüll, que foren consagrades els dies 10 i 11 de desembre de 1123, respectivament, pel bisbe de Roda, diòcesi a la que pertanyia aquell indret en aquell moment. Aquella vall i les seves esglésies eren —i són avui— un exemple catequètic i divulgador del fet religiós, de la percepció de la realitat i de l'espiritualitat que l'Església del moment promulga a l'home del romànic. Es pot resseguir en les pintures que les adornaven i en la pròpia organització de l'espai i disposició dels temples.

El conjunt monumental de la Vall de Boí, que inclou Sant Climent i Santa Maria de Taüll, Sant Joan de Boí, Santa Eulàlia d'Erill la Vall, Sant Feliu de Barruera, la Nativitat de Durro, Santa Maria

de Cardet, l'Assumpció de Còll i l'Ermita de Sant Quirc de Durro, fou inclòs a la llista del Patrimoni Mundial per la UNESCO el 30 de novembre de l'any 2000. Era el fermall d'una llarga tasca per valoritzar el pa-

trimoni religiós i artístic-cultural de la Vall, que comparteixen les diòcesis germanes d'Urgell i Lleida, ja que Còll forma part de Lleida.

El 1931, Sant Climent i Santa Maria de Taüll foren declarades Monumento Histórico Artístico, una menció que es va fer extensiva a d'altres esglésies el 1962. El 1982 es van declarar Bé d'Interès Cultural. El valor patrimonial que ha portat a aquest conjunt al seu reconeixement mundial és que les esglésies es mantenen vives, amb una pràctica religiosa que ha perviscut al llarg dels segles, en un paisatge natural i humà també molt conservat i viu.

Les esglésies de Sant Climent, al peu del poble de Taüll, i de Santa Maria, al bell mig del nucli poblat, tenen un vincle molt especial que cal viure en directe, per copsar les sensacions originals. Per aquest motiu s'hi ha fet un gran esforç per reproduir les pintures originals romàniques, que malgrat que foren arrencades a principis del segle XX, s'ha pogut recuperar a través d'un sistema de vídeo i de paper gel molt efectista.

Sortida de germanor dels sacerdots de Lleida i Urgell

Una seixantena de sacerdots amb alguns diaques de les Diòcesis d'Urgell i de Lleida van realitzar una sortida de germanor a la Vall de Boí, en el final de curs pastoral, encapçalats per l'Arquebisbe d'Urgell, Mons. Joan-Enric Vives, i pel Bisbe de Lleida Mons. Salvador Giménez, tot coincidint amb la commemoració dels 900 anys de la consagració de les esglésies de Sant Climent i de Santa Maria de Taüll, que s'escaurà el desembre de 2023.

Els grups d'Urgell i de Lleida es van trobar al poble d'Erill la Vall, on van ser rebuts a l'Església de Santa Eulàlia. Van oferir-los una salutació

el Rector de Boí, Mn. Ricard Barba, i el Tinent d'Alcalde en funcions de la Vall de Boí, Il·lm. Sr. Albert Palacín. Van rebre els dos bisbes i els preveres, juntament amb la responsable del Centre del Romànic de la Vall de Boí, Sra. Cristina Castellà. A continuació, i després dels parlaments de benvinguda, la tècnica del Centre, Sra. Anna Monsó, va fer una exposició sobre les peces més importants que es poden veure a l'església: el Davallament de Crist de la Creu l'únic que es conserva del taller d'Erill, del qual hi ha una còpia molt fidel a l'exposició pública, i va fer referència al campanar: una esvelta torre de planta quadrada i sis pisos d'alçada, que havia estat pintat a l'exterior també.

A Sant Climent de Taüll, Mons. Vives va adreçar unes paraules als assistents destacant la qualitat que s'havia aconseguit amb el «mapping», la recuperació que s'ha dut a terme de les pintures originals in situ, i del nou projecte museogràfic que inclou la projecció, a través d'un vídeo de les pintures de l'absis major, que mostra com seria l'església al segle XII. A continuació es va poder veure el vídeo-mapping. Poste-

riorment, el grup es va desplaçar fins a l'Església de Santa Maria per celebrar-hi l'Eucaristia. Allà, el Rector, Mn. Ricard Barba, va explicar les pintures murals romàniques del seu interior, que encara que foren arrencades a principis del segle XX, es poden veure reproduïdes a l'absis central i del mur sud. La celebració eucarística, presidida per Mons. Joan-Enric, i en la qual predicà l'homilia Mons. Salvador, fou el moment culminant de la jornada de germanor. El Bisbe de Lleida posà en relleu l'esperit sinodal de la trobada i comentà les lectures proclamades, fent esment del valor religiós de l'art patrimonial cristià per sobre del valor expositiu o cultural.

En acabar, es va fer una fotografia de família amb tots els sacerdots assistents a l'acte, i es va cloure la jornada amb un dinar compartit.

Vídeo-mapping

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

31. □ Dilluns (lit. hores: 1a setm.) [Ex 32,15-24.30-34 / SI 105 / Mt 13, 31-35]. Sant Ignasi de Loiola (1491-1556), prev. basc, i fund. Companyia de Jesús a Roma (SJ, jesuïtes, 1540).

1. □ Dimarts [Ex 33,7-11;34,5-9. 28 / SI 102 / Mt 13,36-43]. Sant Alfons M. de Liguori (Nàpols, 1696 - Pagan, 1787), bisbe de Goti i doctor de l'Església, fund. Redemptoristes (CSSR, 1732), patró dels confessors i moralis-

tes; sant Feliu (Fèlix), mr. a Girona (s. IV), d'origen africà; santes Fe, Esperança i Caritat, vgs. i mrs.

2. ■ Dimecres [Ex 34,29-35 / SI 98 / Mt 13,44-46]. Mare de Déu dels Àngels; sant Eusebi de Vercelli, bisbe; sant Pere Julià Eymard (1811-1868), prev. marianista, de la Mure, fund. de les associacions eucarístiques i dels sacerdots sacramentins; sant Esteve I, papa (254-257) i mr.

3. ■ Dijous [Ex 40,16-21.34-38 / SI 83 / Mt 13,47-53]. Sant Gustau, bisbe; santa Lídia, de Tiatira, deixeblla de Pau a Filips (s. I).

4. □ Divendres [Lv 23,1.4-11.15-16. 27.34b-37 / SI 80 / Mt 13,54-58]. Sant Joan M. Vianney (1786-1849), prev. rector d'Ars (bisbat de Belley), patró dels rectors de parròquia; santa Perpètua, mare de família romana, mr.

5. ■ Dissabte [Lv 25,1.8-17 / SI 66 / Mt 14,1-12]. Dedicació de la Basílica de Santa Maria la Major; Mare de Déu de les Neus, i altres advocacions: Àfrica, Blanca, del Vinyet, Eivissa, Remei, ...

6. □ Diumenge vinent, la Transfiguració del Senyor (lit. hores: pròpies de la festa) [Dn 7,9-10.13-14 (o bé: 2Pe 1,16-19) / SI 96 / Mt 17,1-9]. Sant Just i sant Pastor, noiets germans mrs. d'Alcalà d'Henares.

Diumenge XVII de durant l'any (A)

COMENTARI

L'home que troba un tresor se'n va a vendre tot el que té

Paràbola del tresor amagat (1630) de Rembrandt. Museu de Belles Arts de Budapest (Hongria)

Avui recordem les últimes paràboles de Jesús que trobem a l'evangelí de Mateu. La tercera, *la de la xarxa que arreplega de tot, bo i dolent i que a la platja es fa la tria*, ens recorda la que vam llegir sobre el blat i el jull. La primera i la segona són molt semblants: qui troba *un tresor amagat en un camp se'n va vendre tot el que té i compra aquell camp*. En el segon cas és un comerciant *de perles fines que troba una perla de molt preu, ven tot el que té i la compra*. En ambdós casos, Jesús subratlla que quan es troba quelcom de gran valor és fàcil renunciar a tot per adquirir aquell camp, o aquella perla de gran valor. Aquesta perla i aquest tresor no són altra cosa que el Regne de Déu, que la Bona Nova de Jesús. Qui s'adona que és el gran tresor, és capaç de renunciar a tot per seguir el camí de Jesús. Però hi ha un element important: *content de la troballa*, diu Jesús. És a dir, sí, cal vendre totes les altres coses però no tenen gran valor perquè l'alegria immensa de qui ha trobat el gran tresor que és Jesús fa que cap esforç o renúncia semblin excessius. Ha trobat allò que omple la vida i li dona sentit. Perquè només des del Regne, des de Jesús, la vida té sentit. En són un exemple clar els missioners, entre d'altres. I la primera lectura ens presenta Salomó, que com a savi que es demana a Déu *saber escoltar perquè pugui fer justícia al vostre poble i destriar el bé del mal*; en definitiva, per a ser un bon governant. Déu mateix valora aquesta petició: *Et donaré això que demanes*. Salomó va saber trobar el gran tresor: la saviesa que ve de Déu i no va demanar *ni llarga vida, ni riquesa ni poder*. Pau ens recorda que Déu *ens ha destinat a ser imatges vives del seu Fill*, no a guanyar riquesa o poder, sinó a adonar-nos que el gran tresor és ser imatges de Jesús. Som prou savis com per escollir l'únic que realment importa? Jesús és l'únic que dona sentit a la nostra vida? Eill, el seu Regne, és el nostre gran tresor que ens omple d'immensa alegria? Estem disposats a renunciar a tot per seguir Jesús?

Mn. Jaume Pedrós

▶ Lectura del primer llibre dels Reis (1Re 3,5.7-12)

En aquells dies, el Senyor s'aparegué a Salomó en un somni durant la nit, en el santuari de Gabaon, i li digué: «Digue'm què vols que et doni.» Salomó li respongué: «Senyor, Déu meu, vós m'heu fet rei a mi, servent vostre, perquè ocupés el tron de David, el meu pare, però soc encara un jove que no sé conduir la gent, i em trobo enmig del poble que vós heu elegit, un poble que ningú no és capaç de comptar, de tan nombrós com és. Feu al vostre servent la gràcia de saber escoltar, perquè pugui fer justícia al vostre poble i destriar el bé del mal. Sense això, qui seria capaç de governar aquest poble vostre tan considerable?». Al Senyor li agradà que Salomó li hagués demanat això, i li digué: «Ja que no demanes molts anys de vida, ni riquesa, ni la vida dels teus enemics, sinó discerniment per poder escoltar i fer justícia, jo et donaré això que demanes: et faré tan prudent i sagaç que ni abans de tu ni després ningú no se't podrà comparar.»

▶ Salm responsorial (118)

R. *Com estimo la vostra llei, Senyor!*

El Senyor és la meva heretat; / vull estar atent a les vostres paraules. / M'estimo més la llei / que surt dels vostres llavis / que mil monedes d'or o de plata. R.

Que el vostre amor em conforti, / com va prometre al vostre servent. / Quan arribi la vostra pietat, jo tindrà vida, / la llei farà les meves delícies. R.

Jo aprecio els vostres manaments / més que l'or i més que tot, / per això m'estimo els preceptes, / i m'emparo dels camins enganyosos. R.

És admirable el vostre pacte, / per això el té present la meva ànima. / La vostra paraula, explicada, dona llum / i l'entenen els senzills. R.

▶ Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma (Rm 8,28-30)

Germans, nosaltres sabem que Déu ho disposa tot en bé dels qui l'estimen, dels qui ell ha cridat per decisió seva; perquè ell, que els coneixia d'abans que existissin, els destinà a ser imatges vives del seu Fill, que ha estat així el primer d'una multitud de germans. Ell, que els havia destinat, els crida, els fa justos i els glorifica.

▶ Lectura de l'Evangelí segons sant Mateu (Mt 13,44-52)

En aquell temps, Jesús digué a la gent: «Amb el Regne del cel passa com amb un tresor amagat en un camp. L'home que el troba el deixa amagat i, content de la troballa, se'n va a vendre tot el que té i compra aquell camp. També passa amb el Regne del cel com amb un comerciant que buscava perles fines. El dia que en trobà una de molt preu, anà a vendre tot el que tenia i la comprà. També passa amb el Regne del cel com amb aquelles grans xarxes que, tirades a l'aigua, arrepleguen de tot. Quan són plenes, les treuen a la platja, s'asseuen i recullen en coves tot allò que és bo, i llencen allò que és dolent. Igualment passarà a la fi del món: Sortiran els àngels, destriaran els dolents d'entre els justos i els llençaran al forn encès: allà hi haurà els plors i el cruixir de dents. Ho heu entès, tot això?» Li responen: «Sí que ho hem entès.» Ell els digué: «Mireu, doncs: Els mestres de la Llei que es fan deixebles del Regne del cel són com aquells caps de casa que treuen del seu cofre joies modernes i antigues.»

▶ Lectura del primer libro de los Reyes (1Re 3,5.7-12)

En aquellos días, el Señor se apareció de noche en sueños a Salomón y le dijo: «Pídeme lo que deseas que te dé». Salomón respondió: «Señor mi Dios: Tú has hecho rey a tu siervo en lugar de David mi padre, pero yo soy un muchacho joven y no sé por dónde empezar o terminar. Tu siervo está en medio de tu pueblo, el que tú te elegiste, un pueblo tan numeroso que no se puede contar ni calcular. Concede, pues, a tu siervo, un corazón atento para juzgar a tu pueblo y discernir entre el bien y el mal. Pues, cierto ¿quién podrá hacer justicia a este pueblo tuyo tan inmenso?». Agradó al Señor esta súplica de Salomón. Entonces le dijo Dios: «Por haberme pedido esto y no una vida larga o riquezas para ti, por no haberme pedido la vida de tus enemigos sino inteligencia para atender a la justicia, yo obraré según tu palabra: te concedo, pues, un corazón sabio e inteligente, como no ha habido antes de ti ni surgirá otro igual después de ti».

▶ Salmo responsorial (118)

R. *¡Cuánto amo tu ley, Señor!*

Mi porción es el Señor; / he resuelto guardar tus palabras. / Más estimo yo la ley de tu boca / que miles de monedas de oro y plata. R.

Que tu bondad me consuele, / según la promesa hecha a tu siervo; / cuando me alcance tu compasión, viviré, / y tu ley será mi delicia. R.

Yo amo tus mandatos / más que el oro purísimo; / por eso aprecio tus decretos / y detesto el camino de la mentira. R.

Tus preceptos son admirables, / por eso los guarda mi alma; / la explicación de tus palabras ilumina, / da inteligencia a los ignorantes. R.

▶ Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Romanos (Rom 8,28-30)

Hermanos: Sabemos que a los que aman a Dios todo les sirve para el bien; a los cuales ha llamado conforme a su designio. Porque a los que había conocido de antemano los predestinó a reproducir la imagen de su Hijo, para que él fuera el primogénito entre muchos hermanos. Y a los que predestinó, los llamó; a los que llamó, los justificó; a los que justificó, los glorificó.

▶ Lectura del santo Evangelio según san Mateo (Mt 13,44-52)

En aquel tiempo, dijo Jesús a la gente: «El reino de los cielos se parece a un tesoro escondido en el campo: el que lo encuentra, lo vuelve a esconder y, lleno de alegría, va a vender todo lo que tiene y compra el campo. El reino de los cielos se parece también a un comerciante de perlas finas, que al encontrar una de gran valor se va a vender todo lo que tiene y la compra. El reino de los cielos se parece también a la red que echan en el mar y recoge toda clase de peces: cuando está llena, la arrastran a la orilla, se sientan y reúnen los buenos en cestos y los malos los tiran. Lo mismo sucederá al final de los tiempos: saldrán los ángeles, separarán a los malos de los buenos y los echarán al horno de fuego. Allí será el llanto y el rechinar de dientes. ¿Habéis entendido todo esto?». Ellos le responden: «Sí». Él les dijo: «Pues bien, un escriba que se ha hecho discípulo del reino de los cielos es como un padre de familia que va sacando de su tesoro lo nuevo y lo antiguo.»